

// Postimees, 25. I '01

Russell Adamson PEETER LANGOVITS

Must mees Estonia laval teeb ajalugu

TIIT TUUMALU

tiit.tuumalu@postimees.ee

Mäletate, Russell Adamson oli selle Jamaicaalt pärit musta mehe nimi, kelle jazzballett läinud aasta septembris värske tuulehoona Estonia tantsuteatrit raputas ja kes kunagi tagasi lubas tulla.

Nüüd on ta tagasi, varuks uus üllatus. Laupäeval jõuab esimest korda laiema publiku ette Soomes elava Adamsoni uus töö «At the Still Point», mis jazzballetiga «In the Mood with Duke» paari panduna tuleb lavale pealkirja «Enne ja nüüd» all.

Tegemist on ka väikese ajaloolise sündmusega, sest esmakordselt Estonia ajaloos astub selle teatri firmamärgi all lavale jõudvas tantsuetenduses üles must mees ehk Adamson ise.

Meisterlik stiilide segaja

«At the Still Point» on pisut teisest ooperist kui sügisel publiku tormilise vastuvõtu ja kriitikute kiiduümina pälvinud jazzballett «In the Mood with Duke», mis tegi kummarduse Duke Ellingtonile.

Erinevus saab alguse muusikast. Jaapanlase Ryo Kawasaki kirjutatud helikangas, mida esitavad laval Eesti parimad jazzmuusikud eesotsas Lembit Saarsaluga, esindab kaasaegsemat jazzit, sisaldades mõjutusi funk'ist ja fusion'ist.

Duke'i «meeleolus» ei ole ka Adamsoni tants – selles pole selgepiirilist narratiivi, tantsijad ei esinda kindlaid karaktereid ja puudub dramaatiline pinge. See on puhas tants ehk *pure dance*, nagu ütleb Adamson.

Juba «In the Mood with Du-

selle teatri firmamärgi all lavale jõudvas tantsuetenduses üles must mees ehk Adamson ise.

Meisterlik stiilide segaja

«At the Still Point» on pisut teisest ooperist kui sügisel publiku tormilise vastuvõtu ja kriitikute kiiduümina pälvinud jazzballett «In the Mood with Duke», mis tegi kummarduse Duke Ellingtonile.

Erinevus saab alguse muusikast. Jaapanlase Ryo Kawasaki kirjutatud helikangas, mida esitavad laval Eesti parimad jazzmuusikud eesotsas Lembit Saarsaluga, esindab kaasaegsemat jazzi, sisaldades mõjutusi *funk*'ist ja *fusion*'ist.

Duke'i «meeleolus» ei ole ka Adamsoni tants – selles pole selgepiirilist narratiivi, tantsijad ei esinda kindlaid karaktereid ja puudub dramaatiline pinge. See on puhas tants ehk *pure dance*, nagu ütleb Adamson.

Juba «In the Mood with Duke'is» tutvustas Adamson end tundliku tantsustiilide segajana, põimides üheks klassikalise balleti ja jazztantsu. Ka «At the Still Point» esindab tema firmamärki – tulemuseks on segu klassikalisest ja moodsast tantsust, sekka aafrika etnilise tantsu elemente ja jazzit.

«At the Still Point» ehk maakeelde ümberpanduna «Vaikuse hetkel» algab vaikusest, pingetatud vaikusest, millest kasvavad välja muusika ja liikumine.

Miks nii harva, Estonia?

Kahju on ainult sellest, et Adamsoni kätetööd on võimalik näha ainult sel nädalavahetusel kolmel etendusel. Kaks neist on juba välja müüdnud. Järgmise võimaluse annab Estonia alles mais...

Miks ei pea teater vajalikuks näidata lavastust, mis ühendab harvaesineva – publiku soosingu ja kriitikute heakskiidu –, on minu küsimus Estoniale.

.....
«Enne ja nüüd» Estonia teatris
laupäeval kell 12 ja 19 ning pühapäeval kell 19